

על הפסוק הראשון הפותח את ספר במדבר אומר המדרש (במדבר רבה פרשה א סימן ז):

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני", למה במדבר סיני? מכאן שנו חכמים בג' דברים ניתנה התורה, באש, ובמים, ובמדבר, באש מנין וכו'". המדרש מביא פסוקים להוכיח שניתנה התורה היתה בדברים אלו, אך ניתן להבין שכולם קשורים רעיונית ומבטאים את הדרך להשיג את התורה.

ר' מאיר שפירא אומר שהתורה ניתנה לישראל כדי שיקיימוה בכל הזמנים ובכל התנאים, גם אם היחיד או הכלל יצטרכו למסור נפשם עליה ואפילו לזמן ממושך. אברהם בראשית דרכו במאבקו באלילות הושלך ע"י נמרוד לכבשן האש. גם העם כולו נבחן בנכונותו למסור נפשו, במים. כשעמדו על ים סוף נחשון ואחריו כל ישראל נכנסו למים עד חוטמם. ועם ישראל כולו הלך במדבר במסירות נפש במשך ארבעים שנה בארץ לא זרועה.

אמנם באופנים מסוימים נתבעים אנו למסירות נפש ממש אך למעשה כל אחד הרוצה לזכות בכתר תורה מחויב לוותר על רדיפת המותרות ותענוגי עוה"ז. כמו שמובא בהמשך המדרש: "אלא כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות את החכמה והתורה לכך נאמר "במדבר סיני"". וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תלמוד תורה פרק ג הלכה ו): "מי שנשאו לבו לקיים מצוה זו כראוי ולהיות מוכתר בכתר תורה, לא יסיח דעתו לדברים אחרים, ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם העושר והכבוד כאחת וכו'".

ר' צדוק הכהן מלובלין – שואל למה נדרשה דרשה זו כאן ולא סמוך לקבלת התורה על הפסוק "ביום הזה באו מדבר סיני" (שמות י"ט, א') ומסביר על פי הזוהר לפרשה שבזכות אמירת "נעשה ונשמע" זכו ישראל לכתר תורה כנגד "נשמע" וכתר המשכן כנגד "נעשה". לכן רצה הקב"ה לספור את החיילים לטובת התורה והמשכן. כל אחד מישראל שורש נשמתו הוא אות בדברי תורה ובזה הינו מחיילי התורה. כמו כן נמנו חיילי המשכן היינו שכל אחד מישראל יש בלבו השראת השכינה המאפשרת בניית משכן בישראל.

מתוך ההשוואה בין התורה למשכן ננסה ללמוד על תוקפו של יום ירושלים שיחול ביום ראשון הקרוב בעז"ה. זכינו לשוב לירושלים בזכות מסירות הנפש של הלוחמים משחררי ירושלים, שלחמו כאריות כתף בצד כתף, לחימה המבטאת את האחדות, העשייה והווייתור המקסימלי למען האחר, ולמען כבודה של ירושלים ומקום השכינה. מקור לקשר שבין הזכות "לראות בטוב ה'" "בשוב ה' ציון" לבין מסירות נפש, ניתן למצוא בדברי "המשך חכמה" על ברכת כהנים המסביר את משמעות הברכה "יאר ה' פניו". ה' יתגלה אלינו ונוכל לראות את הארת פניו. זה מה שנאמר אצל אברהם "בהר ה' יראה" כלומר שה' יראה לעם ישראל במקום של המקדש. מסירות הנפש של אברהם ויצחק בעקידה העניקה לנו זכות זאת של הארת הפנים שנוכל לבוא ולראות את פני השכינה.

המקום שנתקדש בזכות מסירות הנפש של האבות מאפשר לבנים לזכות ולחזות

בשכינה המתגלית לעינינו במקום המקודש. כעת אחרי גלות ארוכה זכה דורנו מכוח
מסירות הנפש לשוב ולהתחבר ולפקוד את שריד מקדשנו. נישא תפילה שם ובכל מקום
שנזכה במהרה ל"ותחזינה עינינו" בבניין המקדש ובגאולה השלמה.

שבת מברכים שלום
ובע"ה בשמחת ירושלים עיר קודשנו נשמח כולם.

שושנה נגר